Canon de rugăciune către Sfânta mare muceniţă Irina din Maghedon

(s.v. 5 mai / s.n. 18 mai)

Sfânta mare muceniţă Irina din Maghedon (s.v. 5 mai / s.n. 18 mai):

https://www.academia.edu/43115752/Sf%C3%A2nta_mare_muceni%C5%A3%C4%83_Irina_din_Maghedon_5_mai_

https://archive.org/details/sf.-irina

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-irina

***

Materiale despre Sfânta muceniţă Irina din Maghedon:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-mare-muc-Irina-din-Maghedon-(5-mai)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Irina+din+Maghedon

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Irina+din+Maghedon

&&&

Troparul Sfintei mari muceniţe Irina, glasul al 4-lea: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Irina, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine şi mor pentru tine, ca să viez pentru Tine ci, ca o jertfă fără de prihană, primeşte-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Cânta-voi Ţie, Doamne, Dumnezeul meu, că ai scos pe popor din robia Egiptului şi ai acoperit pe Faraon cu căruţele lui şi puterea lui.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cunună fiind apărătoarei de chinuri Hristoase, dăruieşte cu rugăciunile ei pace lumii şi slava cea neveştejită celor ce Te laudă pe Tine.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Strălucind cu lumina mucenicie şi împodobindu-te cu frumuseţea fecioriei tale Irina, ceea ce eşti cu nume mare, stai înaintea Mirelui tău.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Roagă-te Mirelui tău, Irina, cugetătoare de Dumnezeu, să fie milostiv Bisericii, şi să dea iertare de greşeli celor ce te laudă pe tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Preasfântă Fecioară, născut-ai în chip de negrăit pe Dumnezeu Cuvântul, care S-a făcut trup şi S-a arătat asemenea cu noi, mai presus de cuvânt şi de cuget.

Cântarea a 3-a

Irmos: Arcul celor puternici...

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Primind simţirea mirului ce s-a deşertat, care a umplut lumea de bun miros cu harul, te-ai într-aripat către dragostea Lui, mărită.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ai avut pe Dumnezeu ajutor şi părtinitor întru luptele tale, prea înţeleaptă pentru aceea încununându-te, ai biruit pe tirani.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Făcutu-te-ai turn nemişcat al virtuţilor şi locaş cinstirii de Dumnezeu şi sălăşluire bărbăţiei şi curăţiei, prea lăudată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Până la tine moartea a încetat întâmpinându-se cu Cel ce S-a născut din tine, Preacurată pentru aceea te numim pe tine pârga nemuririi.

Irmosul: Arcul celor puternici a slăbit şi cei neputincioşi s-au încins cu putere, pentru aceasta s-a întărit întru Domnul inima mea.

Cântarea a 4-a

Irmos: Venirea Ta pe pământ, Hristoase Dumnezeule, vestind-o de mai înainte proorocul, cu bucurie a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne!

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce-ţi dă ţie pacea, ceea ce eşti cu nume de pace, văzându-te că te lupţi pentru Dânsul, te-a umplut de cuget bărbătesc şi de putere, muceniţă.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu osârdie neîncetată, ai întrecut slăbiciunea femeiască, prea fericită şi cu tărie ai înfruntat pe cei ce slujeau înşelăciunii, muceniţă.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prea îndumnezeită răbdare ai arătat şi semeţia tiranilor o ai surpat, strigând Mirelui tău: Slavă puterii Tale, Doamne.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Arătatu-ţi-a ţie Domnul prin vis chinurile şi muncile şi semne de biruinţe, frumoasă fecioară, precum Apelian ţi-a tâlcuit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Glas de bucurie veselindu-ne prea curată, strigăm ţie cei ce prin tine ne-am mântuit: Bucură-te, Fecioară, prea cinstită; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu prea lăudată.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cel ce ai răsărit Lumina şi ai luminat zorile şi ai arătat ziua, Slavă Ţie. Slavă Ţie Iisuse, Fiul lui Dumnezeu!

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu cuget foarte bărbătesc arătat-ai mărturisit pe Hristos Dumnezeul tuturor şi cu cuvânt întărit ai ruşinat pe vrăjmaşi, tu purtătoare de chinuri, mărită.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorit-ai a urma patimii lui Hristos şi cu căldură urmând, cu nevoinţa te-ai chinuit pentru Stăpânul, prea fericită.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ceată de mucenici ai adus lui Hristos, mărită, cu înţelepciunea ta şi cu binecuvântarea, învăţându-i pe ei întru adevăr şi cu cuvântul harului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fiind învăţaţi taina zămislirii şi naşterii tale, celei de negrăit şi dumnezeieşti, acum cu toată buna cinstire te lăudăm pe tine, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti pururea lăudată.

Cântarea a 6-a

Irmos: Strigat-a mai înainte...

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Îndreptat-ai căderea strămoaşei Eva, ceea ce eşti purtătoare de chinuri, surpând puterea vrăjmaşului şi doborând sprânceana aceluia cu dumnezeiescul har.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Având cugetul viteaz, Irina, ai stat împotriva tiranilor cu vitejie sufletească şi te-ai încununat de la Hristos Dumnezeu cu cununa biruinţei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu sângele chinuirii muceniţă, ai făcut mai luminoasă frumuseţea firii cea curată, cu tărie suferind nevoinţe vitejeşti, frumoasă fecioară.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Arătat-a taina naşterii tale văzătorul de Dumnezeu, văzând că arde rugul şi nu se pârjoleşte, Născătoare de Dumnezeu curată, pururea Fecioară.

Irmosul: Strigat-a mai înainte închipuind îngroparea Ta cea de trei zile proorocul Iona, în chit rugându-se: Din stricăciune mă mântuieşte Iisuse, Împărate al puterilor.

Condac, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Fiind împodobită cu frumuseţile fecioriei, Fecioară şi încununându-te cu stema mucenicilor, Irina şi stropită fiind cu sângele muceniciei şi strălucită cu minunile tămăduirilor, cu dreaptă credinţă muceniţă ai primit harul de biruinţă pentru chinuirea ta.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii Iui Avraam oarecând în Babilon văpaia cuptorului au călcat, cu laude strigând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Muceniţă purtătoare de cunună, care stai înaintea scaunului Stăpânului tău, păzeşte pe cei ce strigă cu credinţă: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În corturile cele cereşti, te-ai învrednicit a dănţui, muceniţă vrednică de minune Irina, strigând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dorind să afli frumuseţea iubitului tău, ai suferit durerile chinurilor, Irina, strigând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Urmând graiul buzelor tale, cu credinţă te fericim pe tine, Maica lui Dumnezeu, strigând Celui ce S-a născut din tine: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe tinerii cei bine credincioşi...

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luptatu-te-ai cu bună vitejie, prea fericită Irina şi ai surpat pe tirani, având împreună lucrătoare şi ajutătoare, puterea cea nebiruită a Stăpânului tău, strigând: Pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tânără Irina, prea mărită, fiind tu rănită de dragostea Mirelui tău, ai mers pe urma Lui, purtând în trupul tău patimile Lui şi cântând: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Răbdarea ta cea întru chinuri, Irina, purtătoare de cunună şi-a râs de cei ce părtineau deşertăciunea şi necredinţa şi cu credinţa cântai, strălucită: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Înţelepciunea lui Dumnezeu, meştera tuturor lucrurilor, sălăşluindu-se în pântecele tău, Maica lui Dumnezeu şi-a zidit ei-şi casă înţelegătoare şi însufleţită şi a mântuit lumea care strigă: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm, şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe tinerii cei bine credincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit atunci fiind închipuită, iar acum lucrată, pe toată lumea ridică să-ţi cânte ţie: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Eva prin boală...

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dănţuind la cele dintru înălţime, împrejur pe lângă iubitul tău, frumoasă fecioară, cere lumii pace şi iertare greşelilor, Irina, celor ce cu credinţă săvârşesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină şi prea sfinţită.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înăuntrul cămării celei de mire te-a sălăşluit Hristos pe tine, ca pe o muceniţă şi fecioară, unde te veseleşti împreună cu cetele fecioarelor şi ale mucenicilor, Irina, purtătoare de cunună pentru aceea toţi te fericim, prea lăudată.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Însuşi împăratul tuturor şi ocârmuitorul dreptăţii, deschizând uşile cerurilor, a primit sufletul tău cel prea curat, Irina, ceea ce eşti numită cu numele dumnezeieştii păci; pentru aceea toţi te fericim.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Având îndrăzneală către Fiul tău, prea curată, roagă-L pe Dânsul, Preasfântă, să dea lumii pace şi tuturor Bisericilor unire, ca să te mărim cu toţii.

Irmosul: Eva prin boala neascultării, blestem înăuntru a adus, iar tu Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, prin Odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântare ai înflorit pentru aceasta toţi te mărim.

Sedelna, glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, Cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

De frumuseţea Ta, Hristoase, rănindu-se fecioara, a părăsit degrab toate cele ce se văd şi toată frumuseţea trupului o a dat torturilor şi amarelor chinuri ca să se strice pe care o ai adus în frumoasele cămări de mire, Stăpâne.

Sinaxar

Întru această lună în 5 zile, pomenirea Sfintei marei mucenițe Irina.

Stih: Prin tăierea sabiei murind şi cu chip străin înviind.
Irino cu pace iarăşi eşti adormind,
Irina tăiată fiind s-a sculat,
Şi iarăşi în a cincea zi a răposat.

Acesta a fost fiică singură născută lui Licinie împăratul şi Liciniei maica sa, din cetatea ce se cheamă Maghedon. Căreia mai-nainte îi era numele de la părinţi, Penelopi. Deci strălucind la frumuseţea trupului, cât întrecea pe vârstnicele ei, se află într-un turn înalt ce i-l zidise tatăl său, cu treisprezece fecioare frumoase, având multă avere spre slujba ei. Şi scaun, masă şi sfeşnic, toate făcute de aur, şi era când a pus-o acolo de şase ani, învăţată de oarecare bătrân anume Apelian, pe care îl rânduise Licinie să intre la dânsa.

Deci ea văzu într-una din zile, că veni o porumbiţă aducând o ramură de măslin, şi o puse pe masă, şi un vultur aducând o cunună făcută de flori şi o puse şi aceea pe masă. Apoi văzu că veni pe altă fereastră un corb şi puse un şarpe pe masă. De care mirându-se ea, şi cugetând ce pot să însemneze acelea ce a văzut.

Iar bătrânul Apelian i le dezleagă, zicând: Că porumbiţa este nevoinţa gândului ei; iar ramura cea de măslin este pecetea lucrurilor şi deschiderea Botezului; iar vulturul, care este împărat celorlalte păsări, prin cunună îi însemnă biruinţa spre cele alese bunătăţi; iar corbul cu şarpele, îi însemnă necazul şi reaua pătimire. Şi în scurt să zicem, i-a tâlcuit şi i-a arătat şi nevoinţa muceniciei ce era să săvâr-şească pentru Hristos.

Şi alte prea mărite pe rând toate pentru dânsa se spun. Că spun că i s-a dat numele prin chemare de înger, în loc de Penelopi, numindu-se Irina. Şi cum că de acel înger fu învăţată credinţa lui Hristos. Şi că mai-nainte i-a spus că se vor mântui întunerece de suflete printr-însa. Şi cum că va veni la dânsa Timotei ucenicul lui Pavel, de o va boteza.

Deci acestea făcându-se, zdrobind idolii tatălui său, i-a lepădat jos. Şi dar mai întâi fu cercetată de tatăl său, care porunci să o dea să o calce caii. Din care unul în loc să-i facă ei vreun rău, se repezi asupra tatălui său, şi-l surpă jos de-i sfărâmă mâna dreaptă, şi-l şi omorî, şi ferici pe sfânta cu glas omenesc. Iar ea îndată se eliberă din legături, şi rugând-o poporul, făcu rugăciune, şi a înviat pe tatăl ei, care a crezut în Mântuitorul Hristos cu trei mii de oameni, şi cu femeia sa dimpreună, şi primi Botezul, şi lăsând împărăţia, îşi petrecu viaţa în turnul ce zidise pentru fiica sa.

După aceea luând împărăţia sa Sedechie, iarăşi fu sfânta silită ca să jertfească la idoli. Şi neplecându-se fu aruncată cu capul în jos într-o groapă adâncă, în care era de tot felul de târâtoare înveninate şi fu nevătămată de acelea. După aceea trecând patru zile, şi scoţându-o de acolo îi tăiară picioarele cu fierăstrăul, şi iarăşi se făcu sănătoasă de înger. După aceea fu legată la o roată, şi oprindu-se apa ce pornea

roata, rămase sfânta nevătămată şi de acolo. Pentru care minune veniră la credinţa lui Hristos opt mii de suflete omeneşti.

Deci după ce căzuse Sedechie din împărăţie, se ridică Savorie, fiul său, cu oaste asupra acelui ce-l scosese pe tatăl său din împărăţie. Şi atunci întâmpinându-l pe Savorie, Sfânta Irina înaintea cetăţii, orbi şi pe el şi pe oastea lui cu rugăciunea, şi-i lovi cu nevederea şi iarăşi cu rugăciunile îi făcu cu vedere. Pentru aceasta nemulţumitorii îi bătură piroane prin tălpile picioarelor, şi-i puseră în spinare un sac plin de nisip, şi o luară în goană, de o purtară vreo trei mile de loc. Şi desfăcându-se pământul înghiţi pe slugile tiranului, şi pe zece mii de bărbaţi din cei necredincioşi. Iar către Hristos veniră alţi treizeci de mii. Şi rămânând tira-nul încă tot în necredinţă, a venit îngerul Domnului şi lovindu-l l-a ucis.

Şi fiind sfânta slobodă, umbla prin cetate de făcea multe şi mari minuni. Şi mergând la turnul unde se afla tată-său într-însul, cu Timotei preotul, aduse către credinţa lui Hristos cinci mii de suflete, care năzuise la învăţătura ei. Şi împreună cu dânşii cei treizeci şi trei de bărbaţi ce erau puşi de pază turnului.

De aceea sosind în cetatea ce se cheamă Calinicon, unde era Numerian împărat, şi stând de faţă înaintea lui, şi mărturisind pe Hristos, fu băgată în trei boi de aramă înfocaţi, mutând-o dintr-unul în altul. Şi cu minune pornindu-se al treilea bou, în care era. sfânta, şi umblând, a crăpat, şi ieşi sfânta sănătoasă şi nearsă, deci veniră către Hristos de crezură o sută de mii de oameni.

După aceea murind împăratul, porunci eparhului să nu o lase, ci să o mun-cească, care băgând-o în legături de fier într-un foc, rămase sfânta nestricată şi sănătoasă, stingându-se focul de dumnezeiescul înger, care rupse şi legăturile deasupra ei, cât mirându-se foarte eparhul, crezu şi el împreună cu însoţitorii lui, şi veniră către Hristos.

Deci ducându-se vestea ei în toate părţile, iar Savorie împăratul perşilor porunci de-i tăiară capul, şi o băgară într-un mormânt, şi iarăşi de îngeri fu înviată, care fericindu-o căci s-a nevoit pentru Hristos, a fericit şi pe cei ce au crezut prin nevoinţa ei, şi pe cei ce vor face pomenirea întru anii cei viitori.

Apoi şi după tăierea capului ei, şi după învierea din morţi spun că având în mâna ei o stâlpare de măslin, a mers în cetatea ce se numeşte Mesimvria de s-a arătat la împăratul, şi cum o a văzut, a crezut şi el în Hristos, şi s-a botezat de preotul Timotei, cu mulţime de popoare.

De aceea a mers Sfânta la Maghedon la cetatea ei, către părinţii ei, şi a plâns pe tatăl său care era mort, şi s-a întâlnit cu maica sa.

Apoi ridicându-o un nor, o duse la Efes, şi rămase acolo făcând multe minuni. Şi se numeşte adevărat tocmai ca un apostol.

După aceea mergând la Apelian pe care i-l dăduse tatăl său dascăl să o înveţe carte în turn, şi strângând pe cei din Efes, luă numai şase cu dânsa, şi pe Ape-lian, şi merse la un mormânt nou, în care încă nu fusese nimenea îngropat, şi adormi într-însul, învăţând să nu mişte nimenea piatra ce a pus-o dascălul ei Apelian peste dânsa până la patru zile, şi trecând două zile, mergând la mormânt Apelian, o minune! se află piatra ridicată şi trupul sfintei asemenea.

Acestea dar după gândurile omeneşti, pot a se părea necrezute la unii, dar la Dumnezeu toate sunt cu putinţă cele ce la oameni sunt cu neputinţă.

Deci a fost adusă sfânta la judecată, mai întâi adică de tatăl său Licinie, iar a doua oară de Sedechie şi Savorie şi Numerian fiul lui Sevastian şi de eparhul Vavdon, şi Savorie împăratul perşilor, iar cetăţile în care a mărturisit sunt acestea: Maghedon patria ei, Calinicon, Constantina şi Mesimvria. Iar pome-nirea muceniciei ei s-a scris de Apelian, dascălul său.